

Predmet: Hrasnica

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 11/18

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Husejin Mujanović

Glavni pretres 13.09.2021.

Ispitivanje svedokinje Nevzete Ibrahimović

Svedok odbrane Nevzeta Ibrahimović navela je da poznaje optuženog jer su u Hrasnici bili komšije. Pre rata radila je u administraciji fabrike „Famos“ u Hrasnici. Početkom rata, situacija u Hrasnici je bila teška jer nije bilo struje, vode i hrane, a granatiranja su bila česta. Polovinom avgusta meseca 1992. godine počela je da volontira u vojnoj policiji u brigadi Armije BiH jer je znala da kuca na pisačkoj mašini. Radila je u kriminalističkoj službi policije, koja se bavila kriminalom pripadnika Armije BiH. Nezir Agan je jedno vreme bio islednik i bavio se ispitivanjima zatvorenika koji su se nalazili u pritvoru. Pritvor je bio smešten u podzemne garaže koje su bile između dva nebodera. Služba u kojoj je svedokinja radila bila je na prvom prizemlju jednog od solitera. U pritvoru su bila lica svih nacionalnosti, ali je najviše bilo Srba. U pritvoru su bila dva brata Papučića i Brigita Papučić, kao i Slavica Medić i Slobodanka Mladić, zatim Savo Pejić, Dušan Stanić. Bili su pritvoreni zbog navodnog skrivanja oružja ili dojavljivanja neprijateljskoj strani. Ubrzo po njenom dolasku da volontira, došao je i optuženi na mesto upravnika pritvora, ali je nakon mesec i po, najviše dva meseca smenjen. Zamenik upravnika pritvora bio je tada Nermin Halilović, dok je Nedžib Biberović bio ekonom. Kancelarija upravnika pritvora nalazila se u sklopu pritvora. U pritvoru je bila zaposlena Hasija Šuško, koja je kasnije radila u kriminalističkoj službi kao zapisničarka. Svedokinja je do 1993. godine radila povremeno, po sat-dva, faktički samo prema potrebi, kada bi je pozvali zbog sačinjavanja zapisnika prilikom ispitivanja.

Ispitivanje svedoka Amira Šabovića

Svedok odbrane Amir Šabović naveo je da je optuženi sve do početka septembra meseca 1992. godine bio u Hrasnici. Bio je na poziciji člana komande štaba TO. Početkom oružanih sukoba u Hrasnici je situacija bila veoma teška jer nije bilo struje, hrane i vode. Na čelu vojne vlasti bio je Enes Zukanović, do početka avgusta 1992. godine. Tada je, odnosno od jula meseca 1992. godine, postojao vojni pritvor koji se nalazio u podzemnim garažama između dva nebodera. Upravnik pritvora bio je optuženi, koji je tu dužnost obavljao do 10, najkasnije do 15. avgusta 1992. godine. Optuženi je, kao upravnik pritvora, upućivao zahteve za obezbeđivanje potreština za pritvor. Bio je profesionalac u obavljanju svog posla i trudio se da obezbedi sve što je u datim okolnostima bilo moguće obezbediti. Poznaje Dušana Stanića jer je bio poznati sportski radnik u Hrasnici, ali svedoku nije poznato da je isti bio pritvoren.

Ispitivanje svedoka Salema Podgorice

Svedok odbrane Salem Podgorica naveo je da bio u Hrasnici u vreme početka oružanih sukoba i da je obavljao poslove logistike za 104. vitešku motorizovanu brigadu Armije BiH, odnosno da

je bio zadužen za nabavke za vojne potrebe. Ove poslove je obavljao jer je pre rata radio kao ekonomista i bavio se sličnim poslovima. U to vreme u Hrasnici je bila teška situacija, jer nije bilo stuje, vode i hrane. Pritvor se nalazio u podzemnim garažama između dva nebodera, a komandant brigade Fokret Prevljak postavio je optuženog za upravnika pritvora, ali je isti bio kratko na toj dužnosti, možda mesec dana. Optuženi je potraživao od brigade hranu i odeću za pritvorenike. Hrana je bila ista i za vojnike i za pritvorenike. Poznato mu je da su Dušan Papučić i njegov brat Slobodan bili u pritvoru.

Ispitivanje svedoka Hazima Pašića

Svedok odbrane Hazim Pašić naveo je da je i pre rata živeo u Hrasnici, u kojoj su pretežno živeli Muslimani, ali je bilo i Hrvata i Srba. Početkom rata u Hrasnicu je došlo dosta Muslimana sa Ilidže i bila je teška situacija jer nije bilo struje, vode i hrane. Postojala je civilna vlast. Husein Mahmutović je bio predsednik civilne vlasti, dok je na čelu vojne bio Fikret Prevljak. Bio je zajedno sa optuženim, kao pripadnik Armije BiH, u jedinici do kraja avgusta 1992. godine, kada je optuženi postavljen za upravnika vojnog pritvora, ali se nakon oko mesec dana ponovo vratio u jedinicu. Svedok je povremeno, kada nije na liniji, bio u spoljnom obezbeđenju pritvora koji se nalazio u podzemnim garažama između nebodera, ali u isti nije ulazio. Poznato mu je da su u pritvoru radili Nermin Halilović, neki Biberović, Senad Gadžo kao obezbeđenje i Asja Šuško kao sekretarica.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 28. oktobar 2021. godine, sa početkom u 9:30 časova.

Fond za humanitarne potrebe